

Reminiscere

1Sam15

5.3.2023

Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi,
kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství
a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši,
v tebe doufám, Bože můj,
kéž nejsem zahanben,
ať nade mnou moji nepřátelé nejásají.

Píseň: 81

Čtení: Mat13,24-30

Píseň: 256, 306

Kázání: 1Sam15

Samuel řekl Saulovi: Hospodin mě poslal, abych tě pomazal za krále nad lidem jeho, nad Izraelem. Bez okolků, bez ničeho, z čista jasna vstupujeme do rozhovoru mezi Samuelem a Saulem. Samuel má vyřídit úkol, který pro něj má Hospodin. Ten úkol však nespádl Saulovi z čista jasna z nebe. Je králem z milosti Boží, král, který byl Hospodinem vybrán. To Hospodin jej dosadil nejen na trůn, ale hlavně za krále nad lidem jeho – tedy Hospodina. Aby nebylo pochyb, kdo je lidem jeho, dodává svědek víry nad Izraelem. Tedy nad lidem, o který zápasí Bůh, prostřednictvím člověka Saula.

Protož ihned táhni a zkaž Amalecha, a zahladte jako klaté všecko, co má. Neslitovávej se nad ním, ale zahub od muže až do ženy, od malého až do toho, kterýž prsí požívá, od vola také až do ovce, a od velblouda až do osla. No, to je nadělení. Tohle má uvěřivší v Hospodina dělat? Tohle má dělat král, správce lidu jeho? Nechme realitu zabíjení, krveprolití a válečné vřavy stranou.

Boží výzva, jak překládají kraličtí, zní *zkažit a zahladit*. Tedy nejde zde o svévolné zabíjení, zkažení a zahlazení čehokoli a kohokoli. Jde o Amáleka, tedy toho, jenž se vědomě, dobrovolně, plánovaně staví proti Bohu. Jde o toho, který by mohl svým konáním zkažit a zahladit to, co Hospodin vykonal pro svůj lid, pro Izrael.

Od až do, zní nařízení. Jako by Hospodin vytyčil interval zkázy a zahlazování. Interval nesmí skončit v polovině. Jde *od až do*. Mohli bychom říct – prostě nezůstane nic, nic nebude, protože vše propadne klatbě.

Zastavme se ještě chvíli u té klatby. Asi si to dnešní člověk jen stěží dovede představit. My již nepociťujeme hrůzu z toho, že bychom mohli být bez Boha. Nepociťujeme palčivou bolest nad tím, že jsme zavrženi. Nepociťujeme hrůzu nad tím, že nebudeme spaseni, tedy zachráněni z tenat toho zlého. Moderní člověk již nechápe s existencionální naléhavostí svoje zatracení, svoji prvou smrt, jak říká spolu s Pavlem Jan Blahoslav. Jako by moderní člověk říkal: no, za života možná jde o hodně, ale po smrti, tam už nic není. Představa, že po smrti nic není, protože člověk propadl klatbě, je pro starověkého, ale i některého dnešního člověka naprosto úděsná představa.

Král Izraele vyhladí Amáleka, toho odvěkého nepřítele člověka, jako *klaté*. Jde to vůbec? Jde vymýt ze světa toho zlého, smrt, vše, co užívá život?

Saul dostává rozkaz postavit se tomu zlému. Zkazíš, zahladíš, zní Boží rozkaz. Při slovesu zkazíš překládají ekumeničtí – jdi. Najednou mi vyskočí vzpomínka na pohádku, kde zapomenutý čert tím, že se přidal k Plaznerce, se zkazil. Místo, aby lidi strašil a lidem škodil, tak vařil čaje, aby se lidi uzdravovali. Hurá, takže to jde, proti Amálekově jít a zkazit jej svou láskou? Možná přesněji nakazit jej láskou? Avšak to nejde, Amálek, ten odvěký nepřítel Boží, s ním se nikdo z lidí nemůže smířit a nelze si od něj vzít ani zdánlivě dobré věci.

To druhé, co má Saul udělat, je zahladit. Víme, jak je těžké zahladit zryté pole. Jak je těžké zahladit stopy po ušpiněném koberci. Je těžké zahladit stopy po bolesti, smrti, nenávisti, hádce, křivdě, zradě. Jak je těžké zahlazovat vypnuté štíty nenávisti. Přesto Saul dostává tento úkol. *Zkaz, zahlad'* působení toho Amáleka, toho zlého.

Vždyť jsem šel cestou, na kterou mě Hospodin poslal. Saul se vydal na cestu, avšak na této cestě nějak nedošel cíle. Nějak se mu ze zřetele ztratil interval *od až do*. Jako by zůstal u toho *od*, a to kam až má dojít – jeho vypořádání se se zlem – zůstalo někde na půli cesty.

Zbytečné krvavé oběti lidí, dobytka, zvířat. Zbytečné krvavé oběti přírody a všeho, co člověk obětuje ve prospěch bláhového snažení skoncovat se zlem. Saul pro svou neposlušnost to nedokázal. Na rukou mu ulpěla krev nepřátel.

Interval je jasný; zahladíš *od až do*, je přání Ježíšova Otce v nebesích. A můžeme se ptát, jak se to stane, že ten Amálek a Agag je vyhlazen *od až do*, takže lid Izraelův může být svoboděn od svodů toho odvěkého nepřítele, který by nás chtěl zhltnout?

Pane, děkujeme ti, že jsi zahubil toho odvěkého nepřítele člověka Amáleka. Děkujeme Ti, že se již nemusíme lekat jeho moci. Děkujeme Ti, Pane, že jsi nás přijal, i když jsme spoustu bitev s Amálekem prohráli. Děkujeme, že již nemusíme mít strach z toho, že se svět rozplyne v chaosu a zmaru.

Amen.

Píseň: 560

Večeře Páně